

ת"פ 25254/07/18 - מדינת ישראל נגד שגב לוי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25254-07-18 מדינת ישראל נ' לוי

בפני
בעניין: כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שגב לוי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא, לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג 1973.
2. עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.10.16, במסגרת צו חיפוש שניתן ע"י ביהמ"ש, נתפס בביתו וברשותו סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל 92.69 ג' נטו. הסם נתפס במקרר הבית יחד עם 2 סכינים יפניות. בנוסף, במגירה בחדר האמבטיה נתפסו 2 משקלים אלקטרוניים.
3. במסגרת הסדר הטיעון, תוקן כתב האישום לקולא, באופן שנמחק ממנו סעיף האישום של החזקת כלים. הנאשם הודה והורשע ונשלח לתסקיר שירות המבחן, כאשר הוסכם שבהינתן תסקיר חיובי, תגביל עצמה המאשימה לטעון לעונש של עבודות שירות, בעוד ב"כ הנאשם תוכל לטעון טיעון פתוח לעונש.

תסקיר שירות המבחן:

4. כפי העולה מהתסקיר, הנאשם הינו רווק, כבן 25, בעל רקע של התמכרות לסמים.
5. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובעל בגרות חלקית. לדברי הנאשם, הצורך לסייע כלכלית למשפחתו, במקביל ללימודיו, הקשה עליו לעמוד במטלות הלימודים ולקדם הישגיו בתחום זה.
6. הנאשם ביצע שירות צבאי מלא, אף שתחילתו הייתה רצופה משברים, ולאחר שהועבר לבסיס צבאי קרוב לבית,

שאז התאפשר לו לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו במקביל לשירות הצבאי.

7. הנאשם שמר על רצף תעסוקתי במהלך השנים, ובמחצית השנה האחרונה עובד כנהג חלוקת מזון בגני ילדים.
8. הנאשם הציג לשירות המבחן (ובהמשך גם לבית המשפט) מכתבי המלצה הן ממפקדו הצבאי והן ממעסיקו, מהם עולה כי הינו אחרי, מסור וממלא את התחייבויותיו באופן משביע רצון ולמעלה מכך.
9. הנאשם מנהל זוגיות, מזה כשנתיים עם בת זוגו המבצעת שירות לאומי, ולאחרונה אף התארס.
10. ביחס להיסטוריה המשפחתית של הנאשם, עולה מן התסקיר, כי הוריו התגרשו כאשר היה פעוט והוא גדל בחזקת אמו. אביו ניתק עמו כל קשר. הנאשם תיאר קשר משמעותי והדוק עם אמו עם אחותו הגדולה. לדברי הנאשם, מצבה הכלכלי של משפחתו היה לאורך השנים ירוד.
11. אביו של הנאשם, נפטר בחודש דצמבר 2018. עד לפני כ - 3 שנים הקשר עם האב היה מנותק, אך חודש בשנים האחרונות לחייו מיוזמתו של האב, על רקע מחלת ריאות קשה ממנה סבל. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן חסך רב עקב היעדרותו של אביו בילדותו, ועל אף הנסיבות המורכבות בהן בחר האב לחדש את הקשר, ראה בכך הזדמנות לשקם את יחסיהם. לדברי הנאשם, בתקופת מחלתו סייע לאביו בטיפולו השוטף, ליווי ואף תמיכה כלכלית. הנאשם תיאר תחושת אובדן ושוכל עקב מותו של האב, לצד תחושת החמצה על פרק הזמן בו נעדר מחייו.
12. ביחס להיסטוריה עבריינית, נכתב בתסקיר, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, אך מוכר לשירות משנת 2013, אז הופנה בגין ביצוע עבירות רכוש ונדון לפיצויים, צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 220 שעות. הרשעתו אז בוטלה.
13. במהלך תקופת המבחן, הנאשם השתלב בטיפול פרטני, אך זה הסתיים לאחר תקופה קצרה עקב מחויבויותיו לשירות הצבאי והקושי להתייצב עקב כך למפגשים באופן סדיר. יחד עם זאת, בתקופה בה השתתף בטיפול, הגיע באופן קבוע ויצר קשר ראשוני חיובי, וכן בצע את צו השל"צ במלואו וסיים אותו בהצלחה.
14. בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, הנאשם מסר שברקע התמכרותו לסמים מסוג קנאביס. בבסיס ההתמכרות, תחושותיו הקשות, של כאב וחוסר אונים, בעקבות הטיפול השוטף באביו והאובדן הצפוי שלו. הנאשם ביטא חרטה, ומסר כי כיום הוא מצר על כך ומבין את הפסול שבהתנהלותו.
15. הנאשם מסר, כי הורתע וזועזע בעקבות ניהול ההליך הפלילי כנגדו, עד כדי כך שהדבר הוביל אותו לערוך שינוי בחייו ולהיגמל בכוחות עצמו מסמים. לפיכך, פנה ביוזמתו, בחודש ינואר 2019, לטיפול במרכז להתמכרויות "חוסן", ומאז השתלב בטיפול פרטני חד שבועי. ואכן, עפ"י מידע שנמסר לשירות המבחן ממרכז "חוסן", עולה שהנאשם השתלב בטיפול, הכולל שיחות פרטניות ומתן בדיקות שתן נקיות. דווח, כי הנאשם מגיע לטיפול באופן יציב ומשתף

פעולה. התרשמותם היא, כי הנאשם הינו בעל מוטיבציה גבוהה לשינוי ובעל יכולת טובה להפיק תועלת מן הטיפול.

16. שירות המבחן ציין, כי הנאשם הביע שביעות רצון מן הטיפול וניכר שהטיפול משמעותי עבורו ומהווה מסגרת תומכת ומכילה המסייעת לו בהתמודדות עם מצבו.

17. ביחס לגורמי בסיכון, ציין שירות המבחן את הרקע המשפחתי של הנאשם, אשר הוביל אותו לתחושות תסכול, בדידות וחסיים רגשיים, כך שהשימוש בסמים היווה עבורו אמצעי לפריקת מתחים.

18. בבחינת גורמי סיכוי, צוין גילו של הנאשם, העובדה שלמרות הקשיים אותם חווה לאורך השנים, הצליח להשלים משימות אישיות מחייבות - לימודים, שירות צבאי והנו עובד באופן סדיר. התרשמות שירות המבחן הינה כי הנאשם הינו בעל יכולות ושאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי ומגלה מחויבות כלפי התא המשפחתי. פרט לכך, הנאשם יזם הליך טיפולי, אשר מסייע לו בשיקום ובקידום מטרותיו האישיות. בנוסף, הנאשם הורתע מעצם ניהול ההליך הפלילי כנגדו, באופן שדרבן אותו לקחת אחריות על חייו.

19. נוכח כל האמור ונוכח התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם הינו בעל כוחות אישיים חיוביים ונכונות לערוך שינוי עצמי, ממליץ שירות המבחן על ענישה בעלת אפיק שיקומי, במסגרתה יינתן צו מבחן לשנה בעניינו של הנאשם, במהלכו ימשיך הנאשם את הטיפול בו החל במרכז "חוסן". בנוסף, רואה שירות המבחן חשיבות בשמירה על תפקודו התעסוקתי של הנאשם, כגורם שתורם ליציבות בחייו, ועל כן להערכת שירות המבחן, הטלת עונש של עבודות שירות תחבל במאמצים שמשקיע הנאשם בשיקום ובשיפור מצבו הכלכלי. לפיכך, ממליץ השירות על הטלת ענישה קונקרטיה ומציבת גבול, מסוג של"צ בהיקף של 200 שעות.

20. נוסף לאמור, ממליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם, נוכח העובדה שמדובר באדם צעיר, הנושא אחריות על התנהגותו ומכיר בתוצאות מעשיו, מבטא מוטיבציה ורצון לשקם את חייו. הערכת שירות המבחן היא, כי הרשעתו בדין עלולה לפגוע בהתפתחותו המקצועית והאפשרות להתפתח מבחינה תעסוקתית בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש:

21. ב"כ המאשימה, ציינה בטיעוניה את הפגיעה בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור ובריאותו, שנפגעו מביצוע העבירה ע"י הנאשם וטענה למתחם ענישה הנע בין מאסר בעבודות שירות ועד מס' חודשים בפועל. לטענת המאשימה, בית המשפט כבר העדיף בעבר את שיקומו של הנאשם, כאשר גזר עליו בהליך קודם, בשנת 2013, צו של"צ וצו מבחן תוך ביטול הרשעתו. עוד נטען, לענין הרשעה, כי שירות מבחן לא הצביע על כל נזק קונקרטי שעשוי להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולכן עניינו לא שונה מנאשמים אחרים. לפיכך, התבקש בית המשפט שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן, להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית על הנאשם עונש של מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מע"ת, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

22. מנגד, עתרה סניגורית כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן, הן לשאלת ההרשעה והן לעניין העונש.
23. ב"כ הנאשם הזכירה את נסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר ואשר בעטיין, הנאשם ראה מפלט בסמים ועשה בהם שימוש. בטיעוניה, הזכירה את מכתבי ההמלצה שקיבל הנאשם ממפקדו וממעסיקו.
24. כמו כן, הדגישה הסניגורית את העובדה שהנאשם הודה בעבירה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי, את העובדה שהנאשם פנה מיוזמתו להליך טיפולי והינו מתמיד בו וכן את התרשמות שירות המבחן כי ההליך הפלילי כנגדו הנאשם מהווה עבורו גורם מרתיע בפני עצמו.
25. לטענת ב"כ הנאשם, בנסיבות העניין ברור שעוצמת הפגיעה שתגרם מהותרת ההרשעה גבוהה בהרבה מהפגיעה שתגרם לאינטרס הציבורי. בטיעוניה, הפנתה לפסיקה (ת"פ 70627-11-17, ת"פ 9369-01-13, ת"פ 31016-09-15, ת"פ 16876-10-16).
26. ב"כ הנאשם עתרה, כי בית המשפט יתן לנאשם הזדמנות להמשיך את חייו הבוגרים ללא הרשעה היות וכיום הוא נמצא במקום אחר בחייו כשלראשונה עובר הליך טיפולי והוא עתיד להתחתן.
27. מטעם הנאשם העידה דודתו, גב' מרים מדיוני, אשר תיארה קשר חם ואמיץ בינה לבין הנאשם ואימו. גב' מדיוני סיפרה אודות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ואת ההשפעה שהייתה להיעדרותו של האב מחייו של הנאשם, ואת חזרתו לקשר בעת שהיה חולה מאוד, עובדה אשר השפיע מאוד על הנאשם, ולמרות הכל בחר הנאשם לתמוך באביו וטיפול בו עד יום מותו. לאחרונה, הנאשם לקח אחריות על מעשיו, נכנס לתלם, התנקה מהסמים, התחיל לעבוד, התארס והוא עוזר בפרנסת הבית. לדברי הדודה, היא "שומרת עליו כל הזמן". גב' מדיוני פנתה לרחמי בית המשפט וביקשה, שיגלה התחשבות, שלא יוציא את הנאשם מן התלם, "שלא יפול עוד".
28. בדברו האחרון, הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וציין כי לקח אחריות מלאה וכי הוא מבקש לתקן את חייו, החל טיפול והינו עובד בעבודה מסודרת.

קביעת מתחם העונש ההולם:

29. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותו ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
30. פקודת הסמים נועדה בכללותה להגן על ערכים חברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על

הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (9.2.04); ע"פ 6021/95, 4998/95, 5267/95, 5313/95 מדינת ישראל נ' גומז (31.7.97); ע"פ 575/88 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (4) 242 (11.12.88)).

31. במקרה זה, מדובר בהחזקת סם מסוג קנאביס, במשקל 92.69 ג' נטו, כלומר סם מסוכן שנחשב סם "קל", בכמות לא מאוד גדולה, ועל כן מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה במידה גבוהה.

32. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לשקול את הנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה - בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, פיתח הנאשם תלות והתמכרות לסמים מסוג קנאביס, על רקע מצוקתו ותחושותיו הקשות כתוצאה מחזרתו של אביו לחייו, מחלתו הקשה, תחושת האחריות שלו כלפי האב והתמיכה בו והצפי למותו, וכן הלחץ שהיה כרוך בצורך לתמוך כלכלית בו וביתר משפחתו. כן, ראוי לציין את העובדה שאף שעבירת החזקת הכלים נמחקה מכתב האישום, עפ"י נסיבות העבירה מפורטות בן, נמצאו הסמים יחד עם סכינים יפניות ושני משקלים אלקטרוניים.

33. בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, מבדיקת מדיניות הענישה באשר לסמים "קלים" ובהיקפי החזקה דומים של כעשרות גרמים, עולה כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית (ר' למשל, ת"פ (שלום - ב"ש) 16006-05-14 מדינת ישראל נ' אבו צהיבאן (26.6.14); ת"פ (שלום פ"ת) 51123-01-12 מדינת ישראל נ' חוטוריאנסקי (23.03.14) והפסיקה המפורטת שם). עם זאת, ראוי לציין כי ניתן למצוא בפסיקה, ענישה במנעד רחב מאוד, לרבות ענישה מקילה שכללה הטלת מאסר על תנאי ושל"צ בלבד, והכל בכפוף לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

גזירת העונש המתאים לנאשם - האם יש מקום לסטות לקולא ממתחם הענישה?

34. סעיף 40ד(א) לחוק קובע כדלקמן:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט-1969."

35. כזכור, עתרה ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן, כאשר משמעות הדבר היא סטייה לקולא ממתחם הענישה.

36. לאחר שקראתי את תסקיר שירות המבחן, את מכתבי ההמלצה שהציג הנאשם, שמעתי את טיעוני הצדדים, את דברי דודתו של הנאשם ובעיקר את דברי הנאשם עצמו, מצאתי שעמדת הסניגורית לפיה יש לחרוג במקרה זה ממתחם העונש ההולם הינה ראויה ואף מתבקשת.

37. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות באופן כן ומלא על מעשיו.

38. ברקע ביצוע העבירה נסיבות חיים מורכבות, והתמודדויות קשות שהיה על הנאשם לעבור.

39. התרשמותי היא, כי למרות האתגרים שפקדו אותו, הנאשם בעל כוחות רצון ומוטיבציה גבוהה לנהל אורח חיים פרודוקטיבי ונורמטיבי. כך, למרות שמאז גיל צעיר נדרש לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו, סיים לימודיו התיכוניים, סיים שירות צבאי מלא והינו שומר על יציבות תעסוקתית. ממכתבי ההמלצה שניתנו לו על ידי מפקדו ומעסיקו, ניתן ללמוד כי הנאשם מבצע את תפקידיו באופן משביע רצון, באחריות ובמסירות.

40. את אותה מסירות גילה הנאשם גם כלפיו אביו, אשר שב להיות עימו בקשר רק בשנים האחרונות לחייו. הנאשם בחר לתמוך באביו, לסעוד אותו, לטפל בו במסירות ואף לתמוך בו כלכלית, חלף דחייתו על רקע הנטישה שחש הנאשם שחוזה מאביו כילד צעיר.

41. לפני מספר חודשים נפטר אביו של הנאשם, ועפ"י התסקיר הנאשם תיאר תחושות קשות של אבל, אובדן ותסכול על השנים האבודות. הנאשם יכול היה לשוב ולמצוא מפלט בסם, אולם בחר - מיוזמתו - להתחיל בהליך טיפולי במרכז "חוסן" ומן הדיווחים שהתקבלו מן הגורמים המטפלים, הנאשם קיבל על עצמו במחויבות מלאה את הנדרש ממנו בטיפול, מתייצב לפגישות באופן עקבי ובדיקות השתן שניטלו ממנו הינן חיוביות. עובדות אלו תומכות במסקנת שירות המבחן, שעצם ניהול ההליך המשפטי כנגד הנאשם, מהווה עבורו גורם מרתיע.

42. פרט לכך, נראה כי הנאשם עומד לפני פתיחת דף חדש גם בחייו הזוגיים, שעה שהתארס לבת זוגו והוא צפוי להינשא.

43. נראה, כי לנאשם גם מערכת משפחתית תומכת - כך, מן התסקיר עולה כי אמו מהווה עבורו גורם תומך, יש לו מערכת יחסים קרובה עם אחותו הגדולה, דודתו שהעידה בבית המשפט וכן בת זוגו, שכפי הנראה מנהלת גם היא אורח חיים נורמטיבי ומשרתת כיום בשירות לאומי.

44. אכן, אין להתעלם מן העובדה שהנאשם כבר עבר הליך פלילי, שאף הסתיים ללא הרשעה, וכן יש לזכור כי צו המבחן שניתן בעניינו לא הושלם, אך את צו השל"צ שניתן בהיקף לא מבוטל של 220 שעות, סיים הנאשם בהצלחה.

45. עם כן, דומה כי עפ"י התרשמות כל הגורמים הטיפולים, בחר הנאשם לעלות על נתיב חדש וחיובי בחייו, והוא רותם את כל מרצו ורצונו, על מנת להצליח בכך. על כך יש לברך, ובנסיבות אלו סבורני כי יש לבכר את האינטרס השיקומי של הנאשם על פני אינטרסים ציבוריים של גמול והרתעה, ובל נשכח כי שימורו של הנאשם כפרט מועיל בחברה, שמירתו בתלם ועידודו להשלים את ההליך הטיפולי והגמילה מן הסם, כל אלו עולים בקנה אחד גם עם האינטרס הציבורי.

46. לפיכך, הגעתי לכלל מסקנה, שנסיבותיו של הנאשם מצדיקות סטייה לקולא ממתחם הענישה, משיקולי שיקום.

האם יש מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם?

47. על פי ההלכה הפסוקה, משהוכח ביצועה של עבירה - יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר.

48. ברע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, הדגיש בית המשפט העליון כי:

"ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכול בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון".

49. בפסיקה נקבע, כי בשאלת ביטול ההרשעה יבחן בית המשפט קיומם של שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לענין זה ראו: ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל וע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

(ראו גם: ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13); רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.13); ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (4.9.09); ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)).

50. בע"פ 2083/96 הנ"ל ציין כבוד השופט לזין כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה, כאשר על בית המשפט לבחון שיקולים שונים, כגון האם מדובר בעבירה ראשונה, מהי חומרת העבירה ונסיבותיה,

מידת הפגיעה של העברה באחרים, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על הנאשם ועוד.

51. כעולה מתסקיר שרות המבחן, עסקינן בנאשם שהינו אדם צעיר בעל נסיבות חיים מורכבות, שחרף הקשיים שחווה במהלך חייו - ובכלל זה גדילתו בהעדר דמות אב, קשיים כלכליים, ומתן תמיכה פיזית, נפשית וכלכלית לאביו בשנותיו האחרונות עד מותו, וכן אובדנו - השכיל לגייס כוחות, להשתלב במסגרות ולהתמיד בהן, תוך שגילה יכולות ושאיפות רבות לממש הפוטנציאל הגלום בו, להתקדם ולהצליח. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא, אף שנדרש לעבוד במקביל ולסייע בפרנסת משפחתו. הנאשם שמר לאורך שנים וממשיך לשמור על רצף תעסוקתי, יזם בעצמו הליך טיפולי במטרה להתנקות מהתמכרותו לסמים, וניכר כי הוא משקיע מאמצים רבים לייצב את חייו, להתפתח ולהתקדם.

52. כאמור לעיל, ממידע שהגיע לשירות המבחן ממרכז "חוסן" עלה, כי הנאשם מגיע לפגישות הטיפוליות באופן קבוע, משתף פעולה באופן מלא עם הגורמים הטיפולים, מוסר דגימות שתן נקיות וכי סיכויי שיקומו הינם טובים.

53. לא התעלמתי מגורמי הסיכון אותם מנה שירות המבחן בתסקירו, אך נראה כי שיעור הסיכוי לשיקום עולה עליהם באופן משמעותי וניכר לכל עין.

54. התרשמתי כי הנאשם עושה כברת דרך לעבר שיקומו ובכלל זה, עובד במקום עבודה מסודר, עובר הליך טיפולי ואף צפוי להתחתן ולהקים משפחה בעתיד הקרוב. לדידי, המוטיבציה הגבוהה שמביע הנאשם לניהול אורח חיים תקין מהווים פריצת דרך בחייו ועוגן להליך שיקומו.

55. זאת ועוד, לא התעלמתי מכך שלנאשם הליך קודם שהסתיים ללא הרשעה בגין עבירות רכוש, ואכן, על דרך הכלל, אין מקום לשקול הימנעות מהרשעה בעניינו של נאשם אשר בית המשפט נמנע מהרשעתו בעבר. ואולם, לכלל זה יכול ויהיו חריגים, במקרים המתאימים, ולא ניתן לשלול אפשרות זו מניה וביה. התנאים להימנעות מהרשעה הותוו לראשונה באופן מסודר בהלכת כתב כאשר אחד התנאים הינו, כי הנאשם לא הסתבך בביצוע עבירות פליליות בעבר. ואולם, עיון בפסק הדין מגלה, כי עסקינן באחד מן השיקולים ששוקל בית המשפט מתוך רשימת שיקולים, שאיננה בגדר רשימה סגורה.

56. זאת ועוד, אין כל ביסוס חוקי הנוטל מבית המשפט את סמכותו להימנע מהרשעת נאשם אשר בית המשפט נמנע מהרשעתו בעבר, אם כי ברור שעניין זה יעשה בזהירות יתרה, תוך התחשבות בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו ולאורו של תיקון 113 לחוק העונשין (ר' למשל, ת"פ (שלום קרית גת) 58296-02-13 מ"י נ' **אטנילוב** (29.9.14)) ות"פ (שלום קרית גת) 31963-02-13 מ"י נ' **בוקובזה** (5.10.14).

57. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירה אותה עבר הנאשם אשר זכה כבר בעבר להתחשבות במצבו, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדיווידואלית.

58. סבורני, כי השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וסטייה לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו וחרף העובדה כי בית המשפט נמנע בעבר מהרשעתו. נסיבות המקרה, כעולה מתסקיר שרות המבחן ובייחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשקם את חייו ולהעלותם למסלול נורמטיבי - תוך מאמץ ניכר, שאיננו מובן מאליו כלל בהינתן - נסיבות חייו המורכבות והסביבה בה גדל - מטים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

59. ר' לעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 362/14 **נאשף נ' מ"י** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריה עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

60. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר שרות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, שוכנעתי לא בלי התלבטות, כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיקים סטייה מן הכלל ולבטל הרשעת הנאשם לאור שיקולי שיקום.

61. הנני ערה לחומרת העבירה ולאינטרס הציבורי שבשמירה על הערכים המוגנים שבבסיס סעיף העבירה, אולם בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפניי, לאור פוטנציאל השיקום המשמעותי של הנאשם, לחלוף הזמן מאז בוצעה העבירה, להירתמותו של הנאשם חרף הקשיים, להליך טיפולי מיוזמתו ולהתרשמות השירות לפיה, הרשעתו בדיון עלולה לסכל את שיקומו, לפגוע ביכולתו לנהל אורח חיים תקין ולהשתלב בחברה ונוכח התרשמותי לפיה, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה בגינם, וכי להליך המשפטי אפקט מרתיע ומציב גבולות עבורו - אני סבורה כי יש מקום ליתן לנאשם הזדמנות לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו ולהסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ולהימנע מהרשעתו בדיון. כאמור, די לי בקביעה שיהיה בהרשעת הנאשם בכדי לפגוע בהליכי שיקומו, אולם למעלה מן הצורך, נראה כי עשויה להיגרם לנאשם גם פגיעה קונקרטיית, שעה שהנאשם עובד כנהג חלוקת מזון בגני ילדים, והמאשימה עתרה, בד בבד עם הרשעתו לגזור עליו גם עונש של פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

סוף דבר:

62. בהתחשב בכל הנימוקים המפורטים לעיל, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם וקובעת כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

63. בהמשך לאמור, אני מאמצת את המלצת שירות המבחן גם ביחס לענישה המוצעת, תוך הגדלה של היקף שעות השל"צ שיבצע הנאשם. בנוסף, החלטתי להטיל על הנאשם עונש של התחייבות כספית, כאלמנט מרתיע נוסף.

64. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 270 שעות**, לפי תוכנית שגובשה ע"י שירות המבחן במסגרת התסקיר מיום 20.03.19.

הנאשם מוזהר, כי במידה ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן ולא יבצע את הצו, בהתאם לדרישות, יהיה בידי בית המשפט להפקיע את הצו ולגזור את דינו מחדש.

ב. **ניתן בזאת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

במהלך תקופת המבחן ימשיך הנאשם את תוכנית הטיפול במרכז "חוסן", והכל בהתאם לשיקול הדעת של הגורמים המטפלים, וכן יפעל בהתאם להוראות ודרישות גורמי המקצוע, שאחרת יוכל בית המשפט להפקיע את הצו ולגזור דינו מחדש.

ג. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 7,500 ₪**, שלא לעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למשך שנתיים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות בתוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

65. ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים (הסמים, הכלים וסכינים). הטלפון שנתפס יושב לנאשם.

המזכירות תשלח גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, בהעדר הצדדים.